

РЕШЕНИЕ

№ 480

гр. София, 23.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Теодора Георгиева**

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12176** по описа за **2019** година докладвано от съдия Теодора Георгиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно -процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания/ЗАНН/. Образувано е по жалба на „АВИАМЕД“Е.[ЕИК] срещу решение на СРС- НО,114-ти състав от 05.08.2019г.,по НАХД№12245 по описа за 2018г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 20/0023-3812 от 29.06.2018г., издадено от М. К. на длъжност-изпълнителен директор на Агенция за хората с увреждания, с което на жалбоподателя е наложено наказание „имуществена санкция” в размер на 10 000 (десет хиляди) лева на основание чл. 54а от ЗИХУ и чл.53, вр. с чл.83 от ЗАНН за нарушение на чл. 12, ал. 2, т.1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия,посочени в списъците по чл.35г,ал.1 от Закона за интеграция на хората с увреждания /ЗИХУ/.

Ответната страна – Агенция за Хората с Увреждания, редовно призована,не се представлява.Депозирано е становище съгласно което не възразява да се даде ход на делото, моли решението на въззивния съд да бъде оставено в сила, претендира разноски.

СГП се представлява от прок.С.Д., който намира жалбата за неоснователна, а съдебното решение на въззивната инстанция за правилно.

По силата на препращащата норма на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН жалбата е подадена в срока по чл. 211 ал.1 от АПК, при спазване изискванията на АПК относно касационното обжалване, от лице с активна процесуална легитимация, пред надлежния съд, срещу решение от категорията на чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.Съгласно чл. 63 ал.1, от ЗАНН първоинстанционното решение подлежи на касационно оспорване на основанията, предвидени в НПК. Съгласно чл.218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно.

Съдът намира въззивното решение за валидно и допустимо.Същото обаче е неправилно постановено при материална незаконосъобразност и необоснованост.Правните изводи на СРС са:„при издаване на акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление, съдът не констатира наличието на съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на атакуваното постановление. При съставяне на акта и издаване на наказателното постановление са съобразени изискванията на разпоредбите на чл.42 и чл.57, ал.1 ЗАНН. В акта за установяване на административно нарушение и в издаденото въз основа на него наказателно постановление в достатъчна степен е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено и то по начин, позволяващ на жалбоподателя да разбере конкретно вмененото му нарушение и съответно да организира защитата си. Атакуваното наказателно постановление и АУАН са издадени от компетентен орган. В конкретния случай се касае за неизпълнение на задължение за представяне на анализ на цените на продаваните медицински изделия, съобразно фактурите, издадени от търговците на едро, като това е следвало да бъде направено до 30. 10. 2017г., т.е. считано от 31.10.2017г. дружеството- жалбоподател е било в нарушение. При преценка, относно приложение на чл. 28 от ЗАНН, съдът счита, че не е налице маловажност на случая . Следва да се има предвид, че нарушението е формално и на просто извършване. Деянието не е резултатно и не предполага наличието на вредни последици, за да е възможно тяхната липса или маловажност да обусловят приложението на чл. 28 от ЗАНН.“

Настоящият касационен състав обаче не споделя тези изводи и намери за основателен наведения от касатора довод за неясно формулирано обвинение. Касаторът твърди,че АУАН и НП се разминават като текстово съдържание,а съдържанието на разпоредбата, която е цитирана в НП не съответства на цифровото означение по чл. 12, ал. 2, т.1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия,посочени в списъците по чл.35г,ал.1 от Закона за интеграция на хората с увреждания /ЗИХУ/.

Касаторът твърди също така липса на дата в НП, както и съществени нарушения на административно производствените правила, които съдът не е обсъдил.

На първо място вярно е, че има текстово разминаване между АУАН и НП. А текстовата квалификация в НП се различава с цифровата в същото. Съгласно чл. 12 от Наредбата лице, вписано в регистъра по чл. 35 от Закона за интеграция на хората с увреждания, се задължава в 3-месечен срок от датата на регистрацията да започне осъществяване на дейностите, за които е регистрирано. Ежегодно до 30 октомври на текущата година: 1. търговците на дребно се задължават да представят в Агенцията за хората с увреждания анализ на цените на съответните продавани медицински изделия съобразно фактурите, издадени от търговците на едро; Съответно в НП е записано, че анализ на цените на продаваните изделия се извършва въз основа на фактури, издадени от търговците на дребно, което противоречи на текста на Наредбата. Това е достатъчно основание да се приеме, че е налице неясно „обвинение“, доколкото е вменено произволно едно изискване, каквото нормативното съществува, още повече, че в АУАН е изписан правилния текст.

Настоящият състав намира за основателно и твърдението за липса на дата в НП. Въззивният съд е приел, че: „това е следвало да бъде направено до 30. 10. 2017г., т.е. считано от 31.10.2017г. дружеството- жалбоподател е било в нарушение.“ Този извод не може да бъде направен при прочитане на НП, в което е посочена датата на извършване на проверката и датата на съставяне на НП, като е формулиран правен извод, че анализът не е представен за „текущата година“. Съдът не може да тълкува, коя е според АНО текуща година, а именно дали това е годината 2018г. през която е съставен НП и извършена проверката или 2017г. или някоя друга предходна година. Наличието на дата е съществен елемент, защото тя винаги е обвързана освен всичко друго и с изтичането на давностни срокове.

Съществено са били нарушени и административнопроизводствените правила при съставяне на АУАН и НП също възражение, релевирано от касатора, което не е обсъдено от съда. Нормата на чл 15.ал. (1) предвижда, че за извършените проверки длъжностните лица по чл.14,ал.1 съставят констативни протоколи.(2) При констатирани нарушения длъжностните лица с констативния протокол дават предписания и срок за отстраняването им. (3) Констативният протокол се изготвя в еднообразни екземпляри за всяка една от страните и се връчва срещу подпис на лицето.(4) Лицето има право да направи възражение пред изпълнителния директор на Агенцията за хората с увреждания в 7-дневен срок от връчване на констативния протокол.(5) При неизпълнение на дадените предписания по ал. 2 на лицето се налага глоба или имуществена санкция в размер от 10 000 до 20 000 лв., ако не подлежи на по-тежко административно наказание по специален закон и деянието не съставлява престъпление.(6) Нарушенията по ал. 5 се установяват с акт на служители от Агенцията за хората с увреждания, а наказателното постановление се издава от изпълнителния директор на Агенцията за хората с увреждания или от оправомощено от него длъжностно лице.(7) Актовете за установяване на нарушения и наказателните постановления се съставят и обжалват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Твърдението в становище на ответника, че проверката е направена след изтичане на срока за подаване на анализа и поради тази причина не следва да се дава предписание е стеснително тълкуване на закона. Въпрос на преценка на контролните

органи е, кога ще извършват проверки и как организират дейността си. Логично е, да се извършват проверки след изтичане на срока за изпълнение на задължението, понеже в противен случай няма какво да се проверява. Така контролните органи ще издават предписания без изобщо да е ясно дали това е необходимо, понеже не е ясно дали потенциалния субект на административно наказателна отговорност би изпълнил или не би изпълнил задължението си. Въззивният съд като не е констатирал горепосочените пороци на АУАН, НП и процедурата и следователно не ги е коментирал е стигнал до решение, което е неправилно поради противоречие с материалния закон. Релевиращият аргумент за приложение на по-благоприятния закон, поради отмяна на ЗИХУ и приложимост на сега действащия Закон за хората с увреждания съставът не смята да обсъжда, тъй като не са налице основание за изменение на НП, а за цялостното му отменяване. По изложените съображения касационният състав счете, че атакуваното решение на районния съд е неправилно и следва да бъде отменено.

Водим от горното и на осн. чл. 222 ал. 1 вр. чл. 221 ал. 2, от АПК съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение на СРС- НО, 114-ти състав от 05.08.2019г., по НАХД № 12245 по описа за 2018г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 20/0023-3812 от 29.06.2018г., издадено от М. К. на длъжност-изпълнителен директор на Агенция за хората с увреждания, с което на жалбоподателя е наложено наказание „имуществена санкция” в размер на 10 000 (десет хиляди) лева на основание чл. 54а от ЗИХУ и чл. 53, вр. с чл. 83 от ЗАНН за нарушение на чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35г, ал. 1 от Закона за интеграция на хората с увреждания /ЗИХУ/.

ОТМЕНЯ Наказателно Постановление № 20/0023-3812 от 29.06.2018г., издадено от М. К. на длъжност-изпълнителен директор на Агенция за хората с увреждания, с което на жалбоподателя е наложено наказание „имуществена санкция” в размер на 10 000 (десет хиляди) лева на основание чл. 54а от ЗИХУ и чл. 53, вр. с чл. 83 от ЗАНН за нарушение на чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35г, ал. 1 от Закона за интеграция на хората с увреждания /ЗИХУ/.

РЕШЕНИЕТО Е ОКОНЧАТЕЛНО.

ПРЕДСЕДАТЕЛ.....

ЧЛЕНОВЕ

1.....

2.